

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: Før Solopgang

Citation: Drachmann, Holger: "Før Solopgang", i Drachmann, Holger: *Samlede poetiske Skrifter*, 1906-1909, s. 61. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-drachmann03tom-shoot-workid54734/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede poetiske Skrifter

SANGE VED HAVET

Før Solopgang.

De drive, de store, de blaagraa Skyer
Paa dugvaade Vinger ud over Havet,
Det fjerne ligger i Taager begravet,
Og Stranden er kold, saa trøstesløs kold,
Og Taagen staar som en lodret Vold,
Og vil ikke vige, og vil ikke væk,
Trods Særnes Slag og Vindenes Træk.

Saa ligger i Daggry mit stakkels Land,
Kan ikke faa Bugt med de klamme Taager;
Det lider, det længes, det strider, det vaager,
Det klipper med Øjnenes anstrengte Rand;
Det vilde derud, det vilde derover,
Men Lejet var haardt, og Musklerne sover,
Det rejser sig op, det tumler tilbage,
Og blander med Bølgernes Brusen sin Klage.

Det fik amputeret sin ene Fod;
Det sved i dets inderste Hjerterod.
Det humped omkring ved Stok og ved Krykke
Og drejed paa Lirekassen et Strykke.
Det drejed for lutter døve Ører;
Herrerne hører
Fra Arilds Tid
Saa nødigt paa den, som de selv har skamferet
Og slaget til Invalid.

Saa satte det Liren i Krogen hen,
Og vented og vented og vented igen.